

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอธิการบดี ฝ่ายพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์ โทร. 40054
ที่ ศธ 0514.1.13/ว 431 วันที่ 13 ธันวาคม 2554
เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

กองกิจการนักศึกษา
รับที่ 3190
วันที่ 21 ธ.ค. 2554
เวลา 16.00 น.

กองกิจการนักศึกษา
รับที่ ๑.343 653
วันที่ 23 ธ.ค. ๑ 54
เวลา 11:๐๐น.

① เรียน ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

ตามที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551 เป็นต้นมา โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบคร้ว อุบัติเหตุ และอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จึงกำหนดมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย

ในการนี้ เพื่อให้ทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่นในโอกาสต่างๆ ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมทั้งสอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพะ มีการจัดการองค์กรที่ดี ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเยาวชน นักศึกษา และสังคม จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการกำกับดูแลและแจ้งหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

② เรียน ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

เรียนคณาจารย์ (๑) วันที่ ๑๖ ธ.ค. ๒๕๕๔
16:๕๖ น. ๑๖ ธ.ค. ๒๕๕๔
2309.54

③ เรียน ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

30/12/54
(นางสาววรรณิ เสือบัว)

ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฉบับที่ ๓/๒๕๕๒
เรื่อง การห้ามขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่หรือบริเวณ
“สถานที่ราชการ”

.....
ด้วยมีความเข้าใจไม่ตรงกัน กรณี การขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ
สถานที่ราชการ ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงไม่เป็นการฝ่าฝืน “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑” สำนักงานจึงจัดประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และมีมติ ดังต่อไปนี้

คำว่า “สถานที่ราชการ” ในความหมายของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ไม่ได้ให้คำนิยามไว้แต่อย่างใด ดังนั้นจึงต้องตีความตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
ซึ่งคำว่า “ราช” หมายถึง “พระเจ้าแผ่นดิน” และ “ราชการ” หมายถึง “การงานของรัฐบาลหรือของพระเจ้าแผ่นดิน”

ดังนั้นคำว่า “สถานที่ราชการ” จึงหมายถึง “สถานที่แห่งการงานของรัฐบาลหรือของพระเจ้า
แผ่นดิน” ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ พระเจ้าแผ่นดินทรงใช้พระราชอำนาจทางบริหารผ่านรัฐบาล ทางนิติบัญญัติผ่านรัฐสภา
ทาง ตุลาการผ่านศาล ฉะนั้นสถานที่ราชการจึงรวมถึงสถานที่ในกำกับดูแลของทั้งรัฐบาล รัฐสภา และศาล

กรณี มาตรา ๒๗ (๓) ยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เฉพาะในร้านค้าหรือสโมสร หมายถึง
ร้านค้าหรือสโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานที่ราชการนั้น ๆ และโดยเจตนาจะหมายถึงร้านค้า
หรือสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวร ดังนั้นการอนุญาตให้ปรับหอประชุมหรือบางบริเวณของสถานที่นั้น ๆ
เป็นร้านค้าหรือสโมสรแบบชั่วคราว เพื่อที่จะขายหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่ถือเป็นการยกเว้นตามกฎหมาย
ฉบับนี้ ที่สำคัญ คือมาตรา ๓๑ (๓) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือ
บริเวณสถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี ดังนั้นกรณีการเปิด
ลานเบียร์ที่มีทั้งการขายและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่สามารถกระทำได้ เพราะแม้แต่การบริโภค
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านค้าประจำก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายยกเว้นไว้ให้กระทำได้

กรณี การจัดเลี้ยงตามประเพณี ต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยง
อาหารโดยไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียม หรือจารีตที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมา
จนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป ดังนั้นการขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลานเบียร์ จึงมิใช่
การจัดเลี้ยงตามประเพณี

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สมาน พุตระกูล

(นายแพทย์สมาน พุตระกูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๒
เรื่อง การห้ามขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่หรือบริเวณ
“สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ”

.....
ด้วยมีผู้สอบถามมาที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก กรณี
การห้ามขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ “สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา
แห่งชาติ” ว่าหมายถึงอะไรและจะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงไม่เป็นการฝ่าฝืน “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑” สำนักงานฯ จึงจัดประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และมีมติดังต่อไปนี้

“สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” หมายถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งในมาตรา ๔ ได้ให้นิยามคำว่า

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย
หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา
ซึ่งจะเห็นได้ว่า จากนิยามดังกล่าวจะหมายความรวมถึง โรงเรียนหรือสถานกวดวิชาของเอกชนด้วย

กรณี มาตรา ๓๑ (๔) ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณสถานศึกษา
ยกเว้น บริเวณที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

คำว่า “สโมสร” หมายถึง สโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานศึกษาที่ศึกษานั้น ๆ ซึ่งโดย
เจตนารมณ์จะหมายถึงสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวร สำหรับการอนุญาตให้ปรับหอประชุมหรือ
บางบริเวณของสถานศึกษาที่นั้น ๆ เป็นการชั่วคราวให้เป็นสโมสรเพื่อจะดื่มสุราจะไม่ถือเป็นข้อยกเว้นตามกฎหมาย

คำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยงอาหารโดย
ไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียม หรือจารีตประเพณีที่นิยมถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมา
จนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป เช่น การจัดเลี้ยงเนื่องในประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง วันขึ้นปีใหม่
งานแต่งงาน เป็นต้น

คำว่า “สถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย
การศึกษาแห่งชาติ” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนเรื่องการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
และ ๒) ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สมาน พุตระกูล

(นายแพทย์สมาน พุตระกูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

- (๖) สวสธารณะชะงทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลหรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตั้งแอมเพอตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรูเชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือรูปทรงของเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลนั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลนั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

หมวด ๕

การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้คิดเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล

มาตรา ๓๓ ผู้คิดเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลหรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้คิดเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล อาจเข้ารับการรักษาเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล สถานที่เก็บเครื่องตั้งแอมเพอออกยอล ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดที่เกี่ยวข้องอำนาจความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขายเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดขายเครื่องตั้งแอมเพอออกยอลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกอันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามที่ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ตาม

แอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- (๔) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม มอบหมาย

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุม ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๕) สถานที่ศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๖) สถานที่บริการนำมั้นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมนำมั้นเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานที่บริการนำมั้นเชื้อเพลิง

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไข หรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลซึ่งมีอาการว่ากำลังเป็นโรค
- (๒) บุคคลที่มีอาการเมามองจนสติไม่ได้

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (๒) การร่ำขาย
- (๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าช้บริการ เช่น การแสดง การให้บริการ การซื้อใช้ การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำที่พ่อหรือสภากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ (๕) โดยแจก แจก ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือเป็นการจงใจสาธารณสุขให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจงใจสาธารณสุขให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม ทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการ จัดเลี้ยงตามประเพณี

(๔) สถานที่ศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็น ที่ที่ส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๕) สถานที่บริการนำมั้นเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมนำมั้นเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานที่บริการนำมั้นเชื้อเพลิง